

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

V. De Hæreticorum Pœnis Spiritualibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

institutos adversus Hæreticos: sed in hos condemnatos ac sibi traditos debitâ animadversione absque dilatione, hoc est, intra quinque vel sex dies, sub pœna excommunicationis latae sententiæ procedendum, §. *Prohibemus cit.* junctâ Glossâ V. *Percussum, & Constitutione Innocentii IV. & VIII. cit.* à Farinacio q. cit. n. 162. Iisdem iudicibus Ecclesiasticis in iis, quæ Inquisitionis officium spectant, & præsertim in incarceratione & custodia reorum brachium suum implorantibus Seculares iudices auxilium & favorem præstare tenentur: & si renuant, eandem censuram incurrunt, c. *Ut inquisitionis cit. V. Ueque de hæresi, & §. fin.* Farinac. l. cit. n. 164.

38. Esti verò de hæreseos crimine judicialiter cognoscere Principes cæterique Magistratus seculares nequeant, de ea tamen diffamatos aut suspectos capere & incarcerare, iudicium Ecclesiasticorum examini remittendos, non prohibentur: imò laudabiliter possunt, Clarus §. *Hæresis, n. 2. & cit.* Farinac. n. 158. Valida etiam, imò laudabilia sunt eorundem Principum ac Magistratum Secularium statuta, quibus à locorum Ordinariis vel Inquisitoribus adversus hæreticos instituti processus promoventur, vel augentur & exasperantur pœnæ, hæreticis à saceris Canonibus inflictæ, Decianus cit. cap. 25, n. 2. & Farinac. n. 157.

ARTICULUS V.

De Hæreticorum Pœnis Spiritualibus.

SUMMARIUM.

40. *Parva pœna Jure constituta sunt in hæreticos.*

41. *Qui hæresin prodiderant acti ex-ternò,*
 42. *I. Est Excommunicatio reservata, lata in ipsos,*
 43. *Eis credentes, receptatores, defensores, fautores:*
 44. *Et horum aliquem in loco sacro tumulantes:*
 45. *Qui tamen vitandi non sunt ante excommunicationis denuntiationem.*
 46. *Excommunicatio etiam non incurritur per hæresin materialez*
 47. *Nec per formalem non proditam signò externò,*
 48. *Eoque graviter peccaminosò,*
 49. *Et positò animò hæresin asserendâ.*
 50. *Ab ea censura in Germania absolvunt Episcopi,*
 51. *Et ex privilegio aliquando Regulares.*
 52. *II. Privatio sepultura Ecclesiastica.*
 53. *III. Inhabilitas ad Ordines,*
 54. *IV. Et ad dignitates, beneficia & officia:*
 55. *Que serè perseverat in hæretico respiciente.*
 56. *V. Privatio illorum legitime obtentorum:*
 57. *Quæ ipsò Jure amittuntur.*
 58. *VI. Inhabilitas filiorum ac nepotum ad eadem,*
 59. *Quandiu parentes non respiciunt.*
 60. *Quæ etiam Germani affici in Romana:*
 61. *Non etiam in Germania Cuius Episcopalis censentur.*

Arcendam, exterminandamque pravitatem hæreticam, præter alia salubriter constituta, decretæ in hæreticos sunt varietæque gravissimæ: nec Spirituales duntaxat, sed Temporales quoque & Corporales

porales poenæ; ut eorum severitate metuque fideles ab erroneis dogmatis abstrahantur, aut tanquam perniciofa germina è Christiana Republica radicitus extirpentur. Ubi nonnulli

41. Dubium movent, quomodo hæretici ab Ecclesia possint puniri. Dubitandi ratio est; quia, ut supra n. 1. dictum, Hæresis est error, ac proinde actus intellectus internus: ad quem Ecclesiæ legislativa & exterior potestas se non extendit, *can. Cogitationis 14. disp. 1. de Pœnit. c. Sicut 33. & c. Tua nos 34. de Simonia.*

Sed ratio hæc solummodo præcedit de hæresi purè Mentali sive merè interna; quam propterea censuris aliisque poenis in Hæreticis latis non obnoxiam, ejusque absolutionem non reservatam, censent Guttierrez *Can. Q. Q. Lib. 1. cap. 13. n. 28.* Sanchez *Lib. 2. Moral. cap. 8. n. 3.* & Barbosa *de Offic. & Potest. Episc. alleg. 40. n. 5.* non de ea, quæ manifestatur verbis aliisque signis externis, de se malis, & hæresin internam sufficienter exprimentibus, ad eamque exprimentam positus vel prolatis, ut cum Navarro *Manual. cap. 27. n. 56.* & aliis latè declarant *cit. Sanchez à n. 7. & Suarez de Fide, disp. 21. s. 2. à n. 9.*

Neque refert; quòd signum externum sit occultum, & in judicio nequeat legitime probari; quia verba, scriptura & cætera signa, quibus interna hæresis exterius proditur, ex natura sua cognoscibilia sunt & judicio Ecclesiæ subiecta: per accidens autem est; quòd hic & nunc sint occulta; ideòque, licet plecti nequeant poenâ, requirente accusationem judiciale, puniri tamen possunt poenâ, inflictâ ab ipsâ lege seu Canone, *vg. excommunicatione*, quæ accusationem & judiciale hominis sententiam non requirit, ut ex communissima *TT. & Cano-*

nistarum sententia *citt. Sanchez n. 6. & Barbosa n. 10.* observant.

Pœnarum autem Spiritualium in 42. Hæreticos constitutarum

Prima est Excommunicationis major, ipsò Jure lata, *c. Cum Christus 7. c. Sicut 8. c. Ad abolendam 9. cc. Excommunicamus 13. & 15. Utrobique pr. hæc Rubr. & c. Noverit 49. d. Sent. excommunicat. & Papæ absolutioni reservata Bullæ Cœnæ can. 1.*

Eadem, quâ ipsi Hæretici, Jure lata 43. reservatæque excommunicationis censurâ etiam afficiuntur Imprimis eorum Credentes, *c. Excommunicamus 13. cit. §. Credentes, & can. 1. cit.* hoc est, eorum erroribus, sive in particulari sive in communi, externò tamen signò assentientes; quia tales revera hæretici sunt; & propterea non necessitatis, sed declarationis tantum & omnis dubitationis tollendæ gratiâ, *c. & can. cit.* sunt expressi, *citt. Navarrus n. 55. & Sanchez cap. 10. n. 2.* Deinde, eorum Receptatores, *c. Sicut 8. §. Credentes, & can. 1. cit.* hoc est, hæreticis ob causam hæresis fugientibus sèque occultantibus alicubi hospitium præbentes, *citt. Sanchez n. 10. Fautores §. & can. cit.* hoc est, illos quòd modò, ne capiantur vel puniantur, aut etiam, cum teneantur, non indicantes, capientes vel punientes, Sanchez *cap. cit. n. 11. & Palao Tract. 4. disp. 3. p. 5. n. 6.* Demum Defensores, *§. & can. cit.* hoc est, quòd modò, vi, dolò, muneribus, calamò &c. ut tutò vivant, sive in, sive extra judicium protegentes, *citt. Sanchez n. 18. & Palao n. 5.*

Eandem censuram etiam contrahunt, 44. hæreticorum eorumque credentium, receptatorum, defensorum, aut fautorum corpora sepelientes, *c. Quicumque 2. pr. in 6.* quam tamen istorum excommunicationem, etsi latæ sententiæ ipsa quoque sit,

que sit, ab eaque absolutio ante corporum exhumationem obtineri nequeat, Papae tamen non esse reservatam, docent Navarrus *Lib. 5. Consil. 11. n. 6.* apud Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 55.*

45. Dubium est, an Hæretici eorumque Credeatæ, Fautores &c. sint vitandi. Antiquò perinde, ut ceteros excommunicatos, si censura illa occulta, secretò: si notoria & publica esset, publicè fuisse vitandos, res est explorata. Recentiore autem Jure eos, postquam hæretici, etiam sine censuræ mentione, denunciati sunt, Guttierrez *Lib. 1. Q. Q. Canon. cap. 1. n. 42.* & Suarez *disp. 9. de Censur. s. 2. n. 10.* imò etiam, si non denunciati sint, vitandos, Sotus *in 4. dist. 25. q. 1. art. 1. post concl. 3.* defendit; quòd hæreseos crimini excommunicationem annexam Jure notorium; ac proinde hæretici excommunicatio satis sit denunciata. Sed meliùs, ex tali declaratione eum necdum vitandum, cum Navarro *de Orat. Miscell. 47. n. 2.* sustinet *cit.* Sanchez *cap. 7. n. 4.* quòd, vigore *Extravag. Ad evitanda* à Martino V. in Concilio Constantiensi editæ, nemo vitare teneatur excommunicatum, nisi censura à iudice contra personam denunciata fuerit specialiter & expressè: quod non contingit solà denuntiatione criminis, excommunicationem Jure annexam habentis; cum, hanc illi Jure annexam, multi ignorent, etiam ex illis, qui sciunt, multas pœnas in hæreticos Jure constitutas. Unde *cit.* Sanchez nec illum ex obligatione vitandum censet, quem pœnas in hæreticos latas incurrisse, generatim fuisse promulgatum.

46. Porro, ut excommunicationem ob hæresin quis incurrat, quatuor conditiones à DD. requiruntur.

Prima est; ut sit hæreticus formalis: non merè materialis sive; ut à Ca-

tholica Fide alienum dogma amplectatur & tueatur scienter ac pertinaciter: non ex ignorantia etiam culpabili & animo parato ad id deferendum, si verè Fidei contrarium esse intelligat; cum enim iste verè hæreticus non sit, utique censurâ in hæreticos latâ non afficietur. Unde rufficanos aliòsque homines simplices, Lutheranae vel Calvinianæ sectæ in Germania nostra addictos, ab eaque, si errorem agnoscant, recedere paratos excommunicationis censurâ ligari, meritò negant Laiman. *Lib. 2. Tract. 1. cap. 14. n. 4.* & Pirrhing *ad hanc Rubr. n. 16.*

47. Secundò; ut hæresin animo conceptam verbis aliòsve signis externis, ad hæresin sufficienter manifestandam aptis, prodat; quia hæresis merè interna excommunicationi aliòsque fori Ecclesiæ externi pœnis obnoxia non est, *can. Cogitationis 14. dist. 1. de Penit. & c. Tuos 34. de Simonia.* Unde, hæreticum merè internum à sacerdote simplici ad confessiones audiendas expositò absolvi posse, censent *cit.* Sanchez *cap. 8. n. 3.* & Laiman. *cap. 14. n. 1.*

48. Tertia; ut externa actio, per quam hæresis interna proditur, sit mortaliter peccaminosa; quia excommunicatio & similes pœnæ graves non imponuntur, nisi propter peccatum mortale externum. Unde ab eo, qui ab Orthodoxa Fide alienum judicium consilii vel instructionis causâ manifestat, censuram illam contrahi, negant iidem Sanchez *n. 7.* & Laiman. *n. 3.*

49. Quarta, ut actus externus ponatur aut omittatur animò hæresin asserendi vel profitendi: sicut fieret, si hæresin animò fovens audiret hæreticam concionem, die Veneris velceretur carnibus, die Dominico omitteret Sacrum, aut Venerabili Sacramento ullam reverentiam non exhiberet: non etiam, si hæreticum errorem nar-

rem narrandò referret, aut legeret ex libro. Ratio est; quia, cum actus externus, qui aliò, quàm hæresin exprimendi vel profitendi, animò ponitur vel omitterit, hæresis peccatum non sit, etiam censuræ in hæreticos latæ obnoxius non erit, *cist.* Laiman, n. 3. & Pirrhing n. 19.

50. Quantumvis autem hæreticorum, eis credentium &c. excommunicatio *can. 1. cit.* reservata sit, ab ea tamen & ab ipsa hæresi, quando occulta & ad forum contentiosum deducta non est, absolvendi facultas Episcopis, & verisimilius aliis Prelatis, jurisdictionem quasi Episcopalem obtinentibus, concessa est à Synodo Tridentina *Sess. 24. cap. 6. de Reformat.* cujus tenor est, *Idem & in hæresis crimine in eodem conscientia foro eis, Episcopis, sit permisum.* Huic decreto opponi solent Bullæ Coenæ, §. *Ceterum verba, ut nullus possit absolvi prætextu quorumcumque privilegiorum, qua Episcopis, conventibus & aliis concessa sint per sedem Apostolicam:* quibus, an hæreticos in foro conscientia absolvendi facultas revocata vel intacta sit, controversia & magna dissensio est inter utramque partem æquò rationum pondere militantem. De qua quidquid sit, in Germania nostra propter casuum frequentiam & Papam adeundi difficultatem Lutheranos, Calvinianos & similes hæreticos (non Hæresiarchas vel Relapsos) cum ad Ecclesiæ gremium se recipiunt ab hæresi; non solum occultos, sed etiam notorios & publicos Episcopi per se vel per delegatos passim absolvunt, teste Laiman. *de Jurisdic. Ord. n. 72. & cit. Pirrhing n. 42.* saltem vigore facultatum, quæ eis à sede Apostolica ad quinquennium concedi solent.

51. Eisdem vi privilegij Apostolici, à Julio III. 22. Octob. 1552. concessi, &

à Gregorio XIII. 28. Martij 1584. renovati & confirmati ab hæresi, eaque contractis censuris (extra Hispaniam & Italiam juxta declarationem Clementis VIII. 16. Novemb. 1592. redditam) in Foro conscientia absolvere per se vel per alios à se delegatos potest Societatis JESU Præpositus Generalis, & ab isto communicata facultate, & hanc aliis communicandi potestate Provinciales, ut in Compendio Privileg. *V. Absolutio, §. 7.* refertur.

52. Secunda hæreticorum, eis credentium, fautorum &c. poena est Privatio sepulturæ Ecclesiasticæ, *c. Sicut 8. & c. Quicumque 2. pr. in 6.* quib⁹ locis latæ sententia excommunicationi subjiciuntur, qui hæreticum &c. saltem nominatim & publicè denuntiatum, sacræ sepulturæ tradere præsumperint: eisque ante præstitam congruam satisfactionem & temerè sepulcorum exhumationem à censura illa absolutio denegatur, Navarrus *ad hanc Rubr. Consil. 12. n. 6.* & Pirrhing n. 55. Qua de re actum est *Lib. 3. tit. 28. n. 17.*

53. Tertia eorundem poena est Irregularitas sive inhabilitas ad Ordines suscipiendos, vel in susceptis sine dispensatione ministrandum, etiam si ab hæresi sint absoluti, *can. Saluberrimum 1. q. 7. c. Quicumque 2. §. Hæretici & c. Statutum 15. hanc Rubr. in 6.* quam etiam contrahunt hæreticorum, credentium &c. filii, saltem post ipsorum in hæresin lapsi nati, & nepotes per paternam, & filii quoque per maternam lineam descendentes, §. *Hæretici & c. Statutum cist.* Hos tamen imò & ipsorum parentes, quando istorum hæresis occulta est, irregularitate ista non affici, aut saltem in ea dispensari ab Episcopis posse, valde probabiliter existimat Henriquez *Lib. 14. cap. 4. n. 6.* & alii relati à Farinacio *Prax. Grimmat.*

Criminal. q. 192. n. 79. & Barbosa in Trident. Sess. 24. cap. 6. de Ref. n. 54. tum; quod S. Synodus, in irregularitatibus, ortis ex delicto occulto, dispensandi facultatem Episcopis concedens, excipiat unicam ortam ex homicidio voluntario; ac proinde ipsis aperte firmet potestatem in aliis omnibus, ex hæresi etiam orta, dispensandi, arg. l. Quæstium 12. §. 43. V. Deniqueff. de Fundo instrumto: tum verò; quod irregularitas ista Jure statuta non sit propter hæresin secundum se: sed propter infamiam ipsi annexam, ac cessantem casu, quod hæresis est occulta. Quæ fortè ratio est, cur hæreticorum filii, dummodo ipsi probi sint, pro irregularibus non habeantur in quibusdam partibus Septentrionalibus & ab hæresi conversi & absoluti ad sacros Ordines ab Episcopis consueverint admitti, ut advertit Laiman, Lib. 1. Tract. §. p. 5. cap. 4. n. 12. in fine, & Pirrhing ad hanc Rubr. n. 47. Qua de re sermo redibit n. 58.

54. Quarta eorundem hæreticorum creditum &c. poena est Inhabilitas ad dignitates, beneficia Ecclesiastica, & ad officia publica obtinenda, c. Quicumque cit. §. Hæresici, c. Statutum 15. pr. in 6. Unde beneficii collatio hæretico facta invalida, ex eaque percepti fructus cum iplo beneficio restitutioni, ante omnem sententiam faciendæ, obnoxii sunt; quod injustè & sine titulo sint percepti, Sanchez Lib. 2. Moral. cap. 26. n. 2. Garcias p. 11. de Benef. cap. 10. n. 72. & Farinacius q. 189. n. 71. Ubi

55. Dubium est, an ea inhabilitas, relicta vel ejurata hæresi, perseveret. Qua in re pugnant sunt sententiæ DD. Mihi arridet distinctio tradita à Palao Tract. §. disp. 4. p. 5. n. 2. discrimen statuente inter hæresin publicam & occultam; cum, licet publicè inducta irregularitas & in

hac fundata beneficiorum & officiorum Ecclesiasticorum incapacitas, donec in illa dispensatum fuerit, perseveret: verisimilius tamen occultâ hæresi irregularitas & ex ista proveniens ad beneficia inhabilitas non inducatur; ac proinde non impediatur collationis beneficii valorem, factæ resipiscenti.

56. Quinta eorundem poena est Privatio dignitatum, beneficiorum & officiorum, ante lapsum in hæresin legitime obtentorum; quæ prodita est c. Ad abolendam 9. verbis, *Omni officio & beneficio spoliatus Ecclesiasticò secularis relinquatur arbitrio potestatis &c.* Ut commissi 12. in 6. ubi hæretici, eorum credentes, receptatores, defensores ac fautores privandi, vel privati nuntiandi asseruntur dignitatibus & aliis beneficiis Ecclesiasticis. Unde

57. Dubium oritur, an beneficia ritè obtenta & possessa in hæresin lapsus amittat ipsò Jure. Illis privandum per sententiam; non ipsò jure privatum, volunt Castro Lib. 2. de Heret. punit. cap. 40. Gomez in Reg. de Annali possess. q. 52. & Valquez 1. 2. disp. 172. cap. 2. n. 11. eâ ducti ratione; quod in dubio, an privatio per sententiam infligenda, aut à Jure inflicta sit, benignior sive ea interpretatio præferenda sit, quæ per sententiam infligendæ privationis poenam statutam, ait, arg. Reg. In panis 49. in 6. relata autem c. Ad abolendam & c. Ut commissi cit. verba planè dubia sint: & de privatione, per sententiam judicis condemnatoriam inducenda, intelligi possint.

58. Sed Jus, etiamsi ambiguum esset, de privatione Jure lata exaudiendum, docet ejus optima interpretatio consuetudo; cum Apostolicæ Curie praxi seu stylo, hæreticorum beneficia ab ipso lapsu in hæresin vacantia censeantur; ut à quovis impetra-

impetrari valeant; & à criminoso resignari amplius non possint: cujus testes sunt Sanchez *cit. cap. 26. n. 6.* Suarez de *Fide disp. 21. f. 5. n. 17.* & Farinac. *q. 185. n. 77.* Unde DD. isti, hæreticos beneficiis, antè legitimè obtentis, ipsò Jure privatos, censent cum Covarr. *Lib. 2. Var. cap. 8. n. 4.* Gonzalez in *Reg. 8. gloss. 25. n. 65.* Garcia *cap. 10. cit. n. 60.* & Flaminio *Lib. 3. de Resignat. q. 1. n. 31.* & aliis, suam hanc Opinionem desumentibus ex relato textu *e. Ad abolendam cit.* cujus verbò *Spoliatus* denotari, ajunt, sententiæ privationis à Jure latæ executionem. Ne autem huic suo sensui obstant *e. Ut commissi cit.* verba, *Privandi vel privati nuntiandi*, distinctionem vel non disjunctivè: sed expositivè sive declarativè accipiunt; ut sensus sit, *Privandi, id est, privati nuntiandi* seu declarandi sunt; quòd, licet sententiæ Jure latæ & hæreticæ labis contrariò factò dignitatum & beneficiorum legitimè obtentorum & possessorum privationem incurrant, ea tamen ante sententiam criminis declaratoriam dimittere, & fructus post privationem perceptos antè restituere non teneantur, *arg. e. Cum secundum: q. in 6. cit.* Sanchez *n. 7.* Suarez *cit. f. 2. in fine* & Farinac. *n. 80.*

59. Sexta est inhabilitas filiorum ac nepotum per paternam: & filiorum per maternam lineam descendentium & post parentum in hæresin lapsum (non ante hunc) ex legitimo thoro natorum, imò etiam illegitimorum ad eadem beneficia & officia; ut, licet ista, ante parentum in hæresin lapsum legitimè obtenta, verisimilius non amittant, Panormit. *in v. Vergentis 10. n. 4.* Clarus *§. Hæresis, n. 14.* & Farinac. *q. 191. n. 58.* post hanc tamen ad ea & pensiones Ecclesiasticas obtinendas inhabiles: & si quæ obtinuerint, iis tanquam illegitimè obtentis, pri-

vandi sint, *e. Quicumque cit. §. Hæretici & c. Statutum 15. in 6.* quòd textu proditum est discrimen inter hæreticos parentes & eorum liberos; cum, licet parentum Ecclesiæ jam reconciliatorum irregularitas, in eaque fundata ad Ordines & beneficia inhabilitas perseveret, donec cum ipis fuerit dispensatum: filiorum tamen irregularitas ipsâ parentum reconciliatione tollatur; ut ad Ordines & beneficia promoveri valeant sine dispensatione, Molina *Tract. 2. de 1. & I. disp. 658.* & Sanchez *cit. Lib. 2. cap. 37. n. 6.* Nisi parentes essent hæretici relapsi; horum enim filii ad beneficia inhabiles manent instar parentum; quòd isti etiam respicientes pro Ecclesiæ reincorporatis non habeantur, Glossa *in c. cit. V. Reincorporatos, ubi Francus n. 4. in fine,* & Farinac. *q. cit. n. 65.*

Dubium est, an hæreticorum filii ac nepotes irregulares, atque idcirco ad beneficia Ecclesiastica obtinenda inhabiles sint in Germania nostra. Id non ita pridem evincere magnò molimine conatus vir doctus fuit, & omnino evincere visa est Praxis Curie Apostolicæ, ejusmodi filios ac nepotes undecunque orjundos ad beneficia non admittentis, nisi præviâ dispensatione in irregularitate, parentum hæresi contracta, teste Corrado *Prax. dispens. Apostol. Lib. 3. cap. 4. d. n. 2.* Eâ tamen non obstante, Germaniæ nostræ DD. plerorumque sententia facta constans eos à dicta irregularitate, & ad beneficia obtinenda inhabilitate absolvit. Consentiunt, imò ei opinionem facem præterunt Saa *V. Hæresis n. 4.* Henriquez *Lib. 14. cap. 5. n. 4.* Sanchez *Lib. 2. Moral. cap. 27. n. 28.* Bonacina *disp. 7. de Irregularit. q. 3. p. 7. n. 9.* Palao *Tract. 29. disp. 6. p. 19. §. 2. n. 7.* & Gibalinus eam pro certa habens *cap. 5. de Irregularit. n. 13.* Rationem

Q

tionem

tionem reddunt; quòd ejusmodi filiorum ac nepotum irregularitas fundetur in Origine ac radice infecta infamiâ, ad beneficia Ecclesiastica obtinenda non parentes duntaxat, sed ipsos quoque inhabiles reddente. In Germania autem & Septentrionalibus provinciis aliis eorum parentes ullâ Juris aut Facti infamiâ non laborent; cùm propter pacta & foedera publica: tum; quòd innumerorum hæresis solummodo sit materialis & cum pertinacia non conjuncta; ac proinde, cessante irregularitatis & inhabilitatis causâ, ipsa quoque cesset, *arg. c. Cùm cessante 60. de Appellat. Accedit Ordinariorum dicecesanorum*, ejusmodi filios ac nepotes ad Ordines ac beneficia sine difficultate & prævia dispensatione admittentium, praxis Juri prævalens in locis, in quibus ei adversatur, *c. fin. de Consuetudine § l. De quibus 32. in fine, ff. de LL.*

Neque, ut contraria sit, Romana Germaniæ Curiarum praxi adversatur; quia illa, sicut hæreticorum filiis ac nepotibus beneficia non confert, nisi prævia dispensatione, sic absque ista in Germania factas collationes non rejicit vel damnat; cùm non ita pridem in hæresi defunctæ parentis filio de Canonicatu Cathedrali prævia dispensatione providerit, quin hanc exegerit, ut de eo provisus à Germaniæ Ecclesiarum unius Episcopo & alterius Capitulo antè sine dispensatione obtenta beneficia licitè retineret. Cujus ratio ulterior est partim; quòd, cùm ea, quæ cum hæreticis in Germania inita sunt pacta publica, Apostolica auctoritate firmata & approbata nunquam fuerint, filiorum Catholicorum parentes hæretici pro infamibus in Romana Curia habeantur: partim verò; quòd Juri, hæreticorum filios ac nepotes ad obtinenda beneficia inhabiles reddent, contraria

Germaniæ consuetudo extra ejus fines & Romam usque non porrigatur.

ARTICULUS VI.

De Pœnis eorundem Temporalibus.

SUMMARIUM.

62. *Tales pena locum ferè non habent in Germania.*
63. *Sunt autem I. Infamia:*
64. *Quam hæreticorum liberi Catholicici non contrahunt.*
65. *II. Instabilitas activa & passiva.*
66. *III. Confiscatio omnium bonorum:*
67. *IV. Amisso patria potestatis in liberos.*
68. *V. Liberatio Vasallorum, Servorum &c. ab obligationibus.*
69. *Cum hæreticis non facillè paciscendum:*
70. *Servanda tamen sunt pacta publica, cum ipsis inita.*
71. *VI. Traditio curia Seculari:*
72. *A qua capitalis supplicio plerùmque possunt.*

Spiritualibus hæreticorum pœnis adjectæ utroque Jure sunt complures, & propter criminis publicè perniciosissimi atrocitatem, severissimæ animadversiones temporales; quarum tamen hodie usus ferè non est in plerisque provinciis Septentrionalibus & Germania etiam nostra: in qua Lutherani, & Calviniani hæretici non solum tolerantur: sed propter inita cum ipsis foedera publica & Pacem, ut vocant, Religiosam, omnibus juribus & immunitatibus Civilibus cum Catholicis pacificè gaudent. *Laiman, Lib. 2. tract. 1. cap. 16. n. 4. v. 6. &*